

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 3 FEB 2010	
ZAAKNR. _____	
AAN: _____	
BEHANDELD DD: _____	PAR: _____

Keesomstraat 9
Postbus 442
6710 BK Ede
t +31 (0)318 68 78 78
f +31 (0)318 68 78 68
ede@vanveen.com
www.vanveen.com

AANGETEKEND
MET HANDTEKENING RETOUR

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
t.a.v. de heer/mevrouw N. Verweij
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Van Veen
Advocaten

Ede, dinsdag 2 februari 2010

Inzake : Bonte Vlucht / Gemeente Utrechtse Heuvelrug
Dossiernummer : 227937.312/tjpg/gg
Uw referentie : 201000438
Doorkiesnummer : 0318 - 68 78 75
Direct faxnummer : 0318 - 68 78 08
E-mail : t.grunbauer@vanveen.com

mr T.J. van Veen
mr C.J. van Dijk
mr J.S. Wurfain
mr A. Robustella
mw mr M.W. Riezebosc
mr H.C.W. Geffroy
mr A.J. Stokkers
mr B.H.M. Karens
mr Tj.P. Grünbauer
mr drs C.J. Tijman
mr R.F. Vonk
mr R.C.H. Bruinier
mr M. Blok
mr W. van Dijk
mw mr W. van Veen
mr J. Bosman
mr F. van Vierssen
kantoormanager
O. Meijnen

AANVULLEND HOGER BEROEPSCHRIFT

Hoogedelgestrenge dames en heren,

In vervolg op het pro forma hoger beroepschrift van 12 januari 2010 vindt u hierbij de gronden van het beroep.

Ik maak u er voor de goede orde op attent dat ik namens cliënte burgemeester en wethouders van de gemeente Utrechtse Heuvelrug heb verzocht (**produktie 2**) geen nieuwe beslissing op bezwaar te nemen dan nadat uw Afdeling in deze zaak uitspraak heeft gedaan.

Burgemeester en wethouders van de gemeente Utrechtse Heuvelrug, alsmede de Raad van die gemeente, hebben evenwel op resp. 1 februari 2010 en 14 januari 2010 hieromtrent besluiten genomen. Een afschrift van de nieuwe beslissing op bezwaar vindt u hierbij (**produktie 3**). Ik verzoek u die besluiten op de voet van de artikelen 6:18 en 6:19 Awb in uw oordeelsvorming mee te nemen.

Kern van de zaak is de vraag of de onderkomens die mijn cliënte graag op de lege plekken waar voorheen al stacaravans stonden, dienen te worden geduid als stacaravan in de zin van het (inmiddels oude) bestemmingsplan, of dat dezen zijn te duiden als recreatiewoning.

Cliënte handhaaft al hetgeen zij in beroep heeft aangevoerd en zij verzoekt uw Afdeling het dossier in eerste aanleg als hier herhaald en ingelast te beschouwen. Met name in het beroepschrift (**produktie 4**) en in de pleitnota bij de zitting van 1 oktober 2009 (**produktie 5**) zijn de argumenten van cliënte duidelijk weergegeven. De rechtbank gaat aan deze argumenten ten onrechte en bovendien ongemotiveerd voorbij.

De uitleg van het bestemmingsplan.

1. De rechtbank overweegt in Rov.2.9 dat zij van oordeel is dat het bestemmingsplan aanleiding geeft het begrip stacaravan beperkt uit te leggen. De rechtbank verzuimt evenwel uit te leggen waarom dit begrip zo beperkt wordt uitgelegd. Voor zover die uitleg zou samenhangen met aantallen is deze ontoereikend, nu met het bouwplan voorheen geldende maxima uit de WOR-vergunning niet worden overschreden. De bestreden uitspraak is daarmee niet conform wettelijk voorschrift met redenen omkleed.
2. Er is veeleer aanleiding om omgekeerd te oordelen dan de Rechtbank deed: juist *omdat* het bestemmingsplan zowel de recreatiewoning als de stacaravan kent, in een afgemeten definitie, is er reden om de stacaravan als zelfstandige mogelijkheid te erkennen, met alle kenmerken die het bestemmingsplan eraan geeft.
3. De rechtbank heeft dit miskend, en de Rechtbank geeft er blijk van 'naar de uitkomst toe te hebben geredeneerd' door zonder motivering restrictief te willen interpreteren. De uitspraak van de Rechtbank leidt ertoe dat alle stacaravans die thans op het terrein aanwezig zijn ook als recreatiewoning zouden moeten worden gekwalificeerd, hetgeen evident niet de opvatting van burgemeester en wethouders, noch die van de recreantenvereniging, noch die van de planwetgever weerspiegelt.
4. De rechtbank kent voor de duiding van het bestemmingsplan ten onrechte betekenis toe aan het feit dat slechts recreatiewoningen aan een maximaal aantal zijn gebonden en stacaravans niet. Uit dat feit volgt echter niet, ook niet in combinatie met het gegeven dat het bestemmingsplan gericht is op behoud van het karakter van het terrein, dat het begrip 'stacaravan' beperkt dient te worden uitgelegd.
5. Middels andere wetgeving (de APV, de Boswet, de Flora- en Faunawet) wordt het karakter van het gebied immers al in hoge mate beschermd. Qua aantallen stacaravans werd tot 1 januari 2008 een beperking/limiet gesteld in de WOR-vergunning. Voor de Bonte Vlucht bedroeg die limiet 173. Die limiet is inmiddels verschoven en opgenomen in het nieuwe paraplu-bestemmingsplan 'Recreatieterreinen Doorn'.

6. Het streven van cliënte is overigens niet gericht op uitbreiding van het bestaande aantal stacaravans: met het beoogde aantal te plaatsen stacaravans wordt het maximum van 173 niet overschreden. Het lijkt erop dat de Rechtbank zich ten onrechte door een verdenking omtrent een dergelijk streven – die ook door de recreantenvereniging wordt geuit – heeft laten leiden.
7. Tot slot blijft de vraag onbeantwoord in welk opzicht het aanmerken van de te bouwen onderkomens als stacaravans een *ruime* interpretatie van het bestemmingsplan zou zijn. Hetgeen door cliënte is aangevraagd valt naadloos, niet ruim en niet krap, in de definitiebepalingen van het bestemmingsplan. Ook een beperkte uitleg van het begrip 'stacaravan' kan cliënte niet deren – tenzij daarmee, zoals in casu, aan de definitie zelve geweld wordt aangedaan.
8. In dat opzicht is ook r.ov. 2.11 laatste volzin problematisch: daar waar het bestemmingsplan het begrippen stacaravan definieert aan de hand van afzonderlijke elementen en kwalificaties komt te Rechtbank tot haar oordeel aan de hand van een totaalbeeld, een concept dat het bestemmingsplan niet kent.

Miskennen van de betekenis van het bestemmingsplan

9. Het is een feit van algemene bekendheid dat stacaravans niet zo vaak worden verplaatst. De planwetgever heeft zich daarvan nota bene in de definitiebepalingen rekenschap gegeven.
10. Dat verplaatsing niet zo vaak plaatsvindt, blijkt ook wel uit de wijze waarop de bestaande (oude) stacaravans zijn gesitueerd en aan de grond zijn gehecht. Ter zitting bij de rechtbank zijn foto's getoond van bestaande stacaravans waarvan de aard van 'stacaravan' noch door de gemeente, noch door de recreantenvereniging wordt betwist. Dat zijn stacaravans in de zin van het bestemmingsplan. Tegelijk is bij vele van die stacaravans sprake van een verhoogd terras, van aan- en uitbouwen en evenzeer van semi-permanente aansluitingen op nutsfaciliteiten en van afsluiting van de onderzijde van de stacaravans (een 'plint').
11. Voor de stacaravans die cliënte wil doen plaatsen, geldt dat deze ten opzichte daarvan in verhoogde mate verplaatsbaar zijn. Van verhoogde terrassen is op geen enkele wijze sprake.
12. Het gaat daarbij om stacaravans voor de verhuur op het park van cliënte. Cliënte is in het bezit van meerdere vakantieparken en het is uit dien hoofde dan ook dat met enige regelmaat – hoewel niet bijzonder vaak – stacaravans van het ene naar het andere park worden verplaatst.

13. Dat geeft bovendien de mogelijkheid om met geringe investeringen een stacaravan te vervangen (dat overigens los van de vraag of dat al dan niet met bouwvergunning zou moeten).
14. Als de bestaande stacaravans ook in de zin van het bestemmingsplan stacaravans zijn, volgt daaruit dwingend dat ook de stacaravans die cliënte voornemens is te plaatsen stacaravans zijn zoals het bestemmingsplan die definieert. De nieuw te plaatsen stacaravans bevinden zich per saldo dichter bij de definitiebepalingen dan de meeste bestaande stacaravans.
15. Door de stacaravans van cliënte aan te merken als recreatiewoning miskent de Rechtbank de betekenis van het bestemmingsplan. De uitspraak van de Rechtbank is in zoverre in strijd met de wet.

Het uiterlijk van de stacaravans vs. dat van de recreatiewoningen

16. De Rechtbank meent dat de te plaatsen onderkomens als recreatiewoningen zijn aan te merken, maar zet deze onderkomens ten onrechte niet af tegen de bestaande – stenen – recreatiewoningen.
17. Daar waar de bestaande stacaravans al een permanenter karakter hebben dan de stacaravans die cliënte wil plaatsen, zitten aan de andere kant van het spectrum immers deze bestaande recreatiewoningen.
18. Het voornaamste en meest in het oog springende verschil – overigens geheel conform het bestemmingsplan – zit hem in de verplaatsbaarheid. De bestaande (stenen) recreatiewoningen zijn niet verplaatsbaar, anders dan door middel van sloop. Ze zijn van steen en beton.
19. Het verplaatsen van een stacaravan zoals cliënte die wil plaatsen, is daarentegen een klus van een uurtje: afkoppelen van leidingen, verwijderen van de 'plint', aankoppelen van dissels en de stacaravan kan worden geladen en verplaatst. Terzijde: de 'plint' is een optioneel onderdeel dat niet standaard deel uitmaakt van de caravan, ook niet na plaatsing.
20. Het is onbegrijpelijk dat de Rechtbank ook geen enkele betekenis wil toekennen aan het verschil tussen deze twee typen onderkomens: de recreatiewoningen die al op het terrein staan, en de stacaravans zoals cliënte die wil plaatsen.

Als de Raad 86 handhaaft

21. In het nieuwe bestemmingsplan heeft de Raad het aantal van 86 recreatiewoningen gehandhaafd. Daarnaast bevinden zich op het terrein een aantal van ongeveer 140 stacaravans.

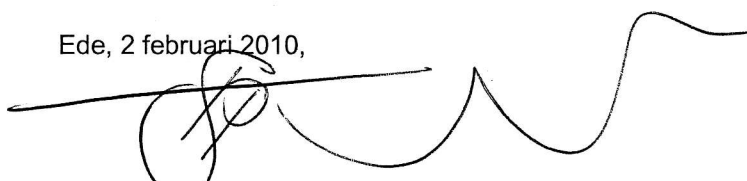

22. Kennelijk stelt ook de Raad zich op het standpunt dat de recreatiewoningen planologisch iets anders zijn dan de stacaravans. In het nieuwe parapluplan worden de stacaravans opnieuw opgenomen en aan maximale aantallen per terrein gekoppeld. Het enige in het oog springende verschil is dat in het nieuwe bestemmingsplan de oppervlakte van de stacaravans eveneens wordt gemaximeerd. Voor de goede orde: die oppervlakte is kleiner dan de oppervlakte van de stacaravans zoals cliënte deze wil plaatsen.
23. Cliënte merkt op dat voor vele van de bestaande stacaravans de oppervlakte de in het nieuwe plan opgegeven maximum van 35m² *ruimschoots* overschrijden.
24. Daaruit volgt niettemin dat ook de Raad de opvatting is toegedaan dat in ieder geval de bestaande stacaravans geen recreatiewoningen zijn in de zin van het bestemmingsplan.
25. Als de bestaande stacaravans géén recreatiewoningen zijn, dan volgt ook daaruit dwingend, tezamen met de feitelijke uitvoering van die bestaande stacaravans versus de door mijn cliënte te plaatsen stacaravans, dat dezen evenmin als recreatiewoning aan te merken zijn.
26. Ik roep daarbij in herinnering dat de planwetgever van 2008 kennelijk ook is uitgegaan van recreatiewoningen in steen, en deze aan het maximum aantal van 86 heeft gebonden, anders zouden de bestaande stacaravans wel als recreatiewoning zijn bestemd en als zodanig op de plankaart zijn aangegeven. Dat is evenwel niet het geval.

Slot

27. Namens cliënte verzoek ik u dan ook:
- i. het hoger beroep gegrond te verklaren;
 - ii. de uitspraak van de Rechtbank te vernietigen;
 - iii. burgemeester en wethouders van de gemeente Utrechtse Heuvelrug te veroordelen in de kosten van beroepsmatige bijstand in alle instanties en
 - iv. De gemeente Utrechtse Heuvelrug aan te wijzen als rechtspersoon die deze kosten dien te voldoen.

Ede, 2 februari 2010,

Tj.P. Grünbauer
Advocaat - gemachtigde